

ساماننامه (حقوقنامه — کنوانسیون) مصوب روز 18 اپریل
سال 1961 م وینا درباره روابط دیپلوماتیک.

(التحاق - پیوستش حکومت کشور افغانستان در روز 6
اکتوبر سال 1965م)

The 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations

(برگردان محمد ظریف "اظهر" استاد بخشکده حقوق عمومی
دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه کابل به پارسی دری)

ساماننامه (حقوقنامه — کنوانسیون) مصوب روز 18 اپریل سال 1961 م وینا درباره روابط دیپلماتیک.*
(التحاق - پیوستش حکومت کشور افغانستان در روز 6 اکتوبر سال 1965 م) .

The 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations

(استنباط ها - بیرون گرفت ها)

خواهنگی های طرفین !

کشور ها بعنوان طرفین حقوقنامه (کنوانسیون) حاضر !

بایدآوری اینکه ، مردمان و تمامی ملل ، از زمان های باستان ، جایگاه نمایندگان دیپلماتیک را برسمیت می شناسند ؛

بازدولت توجه باهدف و اصول مندرج منشور سازمان ملل متحد در پیوند با برابری حاکمیت کشور ها ، پاسداری از صلح و امنیت بین المللی و همیاری در رشد میانه های مؤدت میان کشور ها ،

با باور مندی باینکه ، عقد حقوقنامه (کنوانسیون) بین المللی درباره روابط دیپلماتیک ، امتیازات و مصونیت ها ، (افزونی ها و آرامنگی ها ، رشد میانه های دوستانه میان کشور ها ، صرف نظر و گذشته از هستیمندی تفاوت ها در نظام های دولتی و اجتماعی آنها را فراهم خواهد گردانید ؛

با داشتن آگاهی در این مورد که ، دادن این چنین امتیازات و مصونیت هایی (افزونی ها و آرامنگی هایی) به انگاشت بهره مند شدن اشخاص جداگانه ویژه نیست ، بلکه به انگاشت فراهم ساختن زمینه سازی های مؤثری برای بسر رسانیدن کار بدوشی های نمایندگی های دیپلماتیک بحیث نهاد های مربوط به کشور های دارای این نمایندگی ها میباشد ؛

با تأیید این مطلب که ، موازین وقواعد عرف متداول بین المللی مانند دوران های پیشین بانتظام همان شمار مسایلی که ، بگونه سرراست در لابلای مقررات مندرج کنوانسیون حاضر پیشینی نگردیده اند ؛ بگونه زیرین به همخواهی (توافق) پیروز گردیدند .

*کنوانسیون وینا درباره روابط دیپلماتیک که ، پیشنویس آن از سوی کمیسیون حقوق بین الملل عمومی مجمع عمومی سازمان ملل متحد آماده گردیده بود ، در کنفرانس بین المللی وینا از روز 2 مارچ تا 18 اپریل سال 1961 م تصویب شد . در کنفرانس ، نمایندگان 81 کشور زیر پرچم سازمان ملل متحد ، از آن میان کشورهای سوسیالیستی و دموکراتیک مانند: جمهوری آلمان دموکراتیک ، جمهوری مردم منگولیا ، جمهوری دموکراتیک چین ، جمهوری دموکراتیک ویتنام در کار کنفرانس هم اجازه نیافتند تا شرکت جویند . این حقوقنامه (قانون اختصاصی حقوق دیپلماتیک) بشمار می آید . حقوقنامه در 18 اپریل سال 1961 م از سوی 40 کشور شرکت کننده کنفرانس ، از آن میان اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی سابق تصویب گردید ، اما کشورهای مانند ایالات متحده امریکا ، فرانسه و بریتانیای کبیر تنها سند نهایی کنفرانس را امضاء کردند ، ولی تا روز یکم جنوری سال 1982 م 137 کشور این حقوقنامه را تصویب و اسناد مصدقه های التحاق را به دبیر خانه س . م . م سپردند .

تعریف واژه‌گانه ها .

مابیه (ماده) یکم . در کنوانسیون (حقوقنامه) حاضر ، واژه‌گانه های زیرین ، دارای معانی (اندهای) ذیل اند :

الف (« سرکرده نمایندگی » شخصی است که ، مکلفیت عمل کردن بدین سمت از سوی کشور فرستنده برایش محول گردیده است ؛

ب (« اعضاء نمایندگی » عبارت از سرکرده نمایندگی و اعضاء کاکن نمایندگی ؛

پ (« اعضاء کارکن در نمایندگی » دربرگیرنده اعضاء کارکن دیپلماتیک ، کارکن اداری ، فنورزی و کارکن بحیث پیشکاران (مستخدمان) نمایندگی ؛

ت (« اعضاء کارمند دیپلماتیک » دربرگیرنده اعضاء کارکن در نمایندگی ، دارای بست (رتبه) دیپلماتیک ؛

ث (یک « نماینده دیپلماتیک » ، عبارت از سرکرده نمایندگی و یا یکی از اعضاء کارکن نمایندگی بحیث کارمند دیپلماتیک ؛

ج (« اعضاء کارکن دیپلماتیک » شامل اعضاء کارکن نمایندگی که بحیث کارکنان اداری و فنورزی در نمایندگی گماریده میشوند ؛

چ (« اعضاء کارکن بحیث پیشکاران (مستخدمان) » دربرگیرنده شامل اعضاء کارکن در نمایندگی ، مشغول پیشبرد کارهای مربوط بامورخانه و یا در خود نمایندگی ؛

ح (یک « پیشکار (مستخدم) شخصی » ، شخصی است که ، مشغول پیشبرد خدمت (وکار) درزیستخانه یک عضو نمایندگی بوده و کسی که ، بحیث یک کارکن پیشکار از سوی کشور فرستنده گماریده نمی شود (از آن کشور نتخواه نمیگیرد) ؛

خ (« اماکن دیپلماتیک » شامل ساختمان ها و یا بخش هایی از ساختمان ها و زمین های پیوسته بآنها که مالک آنها هرکی باشد ، اما بههدف نمایندگی بشمول هدف محل زیست وزیستگاه همیشگی رئیس نمایندگی ، مورد بهره‌گیری قرار میگیرند

بنیاد گذاری نمایندگی دیپلماتیک

مابیه 2 .

برپای روابط (میانه های) دیپلماتیک میان دو کشور و بنیاد گذاری نمایندگی های دایمی دیپلماتیک بر بنیاد تراضی (خوشی) متقابل (دوسویه) صورت میگیرد .

کاربدوشی های (وظایف) نمایندگی های دیپلماتیک

مایه 3.

بند 1. وظایف (کاربدوشی های) یک نمایندگی دیپلماتیک بگونه اخص (ویژه) دربر گیرنده این ها میباشد:

زیر بند الف) نمایندگی کردن از کشور فرستنده، درکشور پذیرنده؛

زیر بند ب) پاسداری از منافع کشور فرستنده و کشوروندان (اتباع) آن درکشور پذیرنده درداخل همان محدوده که، حقوق بین الملل عمومی اجازه میدهد؛

زیر بند پ) بسرسانیدن گفتگوها (مذاکرات) با حکومت کشورپذیرنده؛

زیر بند ت) آگاهی یافتن با تمامی شیوه های قانونی درمورد شرایط، رخدادها و انکشاف رویدادها درکشور پذیرنده و گزارش دادن درمورد آنها، به حکومت کشور فرستنده؛

زیر بند ث) ترقی دادن (بلند بردن) روابط رفیقانه – دوستانه میان دولت فرستنده و کشور پذیرنده، پیشرفت و رشد دادن روابط اقتصادی، فرهنگی و دانشی؛

بند 2) هیچ یکی از مقررات این حقوقنامه حاضر نباید بگونه تفسیر گردد که، مانع انجام وظایف (کاربدوشی های) قونسولی دریک نمایندگی دیپلماتیک گردد.

نامزد ساختن سرکرده نمایندگی دیپلماتیک

مایه 4.

بند 1. کشور فرستنده باید دراین باره باورمند گردد که، کشورپذیرنده به همان شخصی که، آن کشوروی را نامزد میسازد، بحیث سرکرده نمایندگی در این کشور، پذیرشنامه اعطاء مینماید.

بند 2. کشورپذیرنده مکلفیت (ناگزیرپذیری) ندارد تا انگیزه های بازندارندگی از صدورپذیرشنامه (اگریمان) را به کشور فرستنده آگاهی (اطلاع) دهد؛

نمایندگی های دیپلماتیک ناجایی (غیر مقیم)

مایه 5.

بند 1. کشور فرستنده می تواند بگونه شایسته با آگاهی دادن به کشور های پذیرنده ذیربط، سرکرده نمایندگی های خویش را بگمارد ویا هر عضوی از کارمندان دیپلماتیک را بادر نظر داشت اوضاع دریک ویا چندین کشوردیگر، آنهم در صورتی که، از سوی هر یکی از کشور های پذیرنده، کدام مخالفی اعلام نگردد، تعیین نماید؛

بند 2 . هرگاه کشور فرستنده سرکرده نمایندگی را در یک و یا در کشورهای بیشتری تعیین نماید ، در این صورت آن کشور میتواند نمایندگی های دیپلماتیکی را به سرکردگی باوری های پیشبرد امور (شارژدآفرها) در هر همان کشوری که، در آنجا سرکرده نمایندگی دیپلماتیک، باشگاه همیشگی اش وجود ندارد ، بنیادگذاری نماید .

بند 3. یک سرکرده نمایندگی و یا هر عضو کارمند دیپلماتیک نمایندگی میتواند بعنوان نماینده کشور فرستنده در هر آن سازمان بین المللی تعیین و بدین جایگاه (سمت) کار کند .

یک کس بحیث سرکرده چندین نمایندگی دیپلماتیک .

ماده 6 .

دو یا کشورهای بیشتری میتوانند همان یک شخص را بحیث سرکرده نمایندگی های خود در کشورهای دیگری منصوب نمایند ، مشروط بر اینکه از سوی کشور پذیرنده مخالفت با چنین کاری صورت نگیرد .

نامزد ساختن اعضای نمایندگی دیپلماتیک .

ماده 7 .

بدون (بااستثناء) احکام (دساتیر) پیشبینی شده در ماده های (ماده های) 5، 9، 8، و 11 ، کشور فرستنده آزاد میتواند اعضای کارمند نمایندگی را برگمارد اما آنچه که ، به بخشماهران (اتشه های) نظامی ، بحری و یا بخشماهران آسمانپیمایی ملکی ارتباط میگیرد ، کشور پذیرنده میتواند پیشنهاد نماید تا نام های آنان پیش از پیش ، بمنظور تأیید از سوی آن کشور ، گسیل گردد .

کشور وندی کارمندان دیپلماتیک .

ماده 8 .

بند 1 . اعضای دسته کارمندان دیپلماتیک نمایندگی از نگاه اصول (پایوی) بایستی دارای کشور وندی (تابعیت) کشور فرستنده باشند .

بند 2. اعضای دسته کارمندان دیپلماتیک نمایندگی را نمیتوان از میان اشخاص دارای کشور وندی کشور پذیرنده ، بدون ابراز توافق این کشور برگماشت و همراه با این ، این ابراز همخواهی (توافق) در هر آن هنگامی میتواند واپس گرفته شود ؛

بند 3. کشور پذیرنده میتواند این حق را برای خود در پیوند با کشور وندان کشور سومی که ، در عین زمان بحیث کشور وندان کشور فرستنده هم نیستند ، نگهداشته و محفوظ بدارد .

نادلخواه خواندن و ناپذیرفتنی بودن دیپلمات ها

مایه 9 .

بند 1. کشورپذیرند میتواند در هر آن زمانی، بدون آنکه الزامی (ناگزیری) به ایضاح انگیزه های رویدست گرفتن تصمیم خویش داشته باشد، برای کشورفرستنده آگاهی بدهد که، سرکرده نمایندگی و یا تنی چندی از کارمندان دیپلماتیک نمایندگی، اشخاص نادلخواه (اشخاص ناخواهان و یا اشخاص نامطلوب (persona non grata) اند و یا اینکه برخی از اعضای کارمندان دیپلماتیک ناپذیرفتنی (Non Acceptable) اند. در این چنین حالتی کشورفرستنده برحسب همان حالت، آن شخص را فراخواهد خواند و یا به ادامه کار آن در نمایندگی پایان خواهد داد. همچنان یک شخص را میتوان پیش از رسیدن به قلمرو کشورپذیرنده نادلخواه (persona non grata) و یا ناپذیرفتنی (Non Acceptable)، اعلام (بخش) کرد.

بند 2. هرگاه کشورفرستنده مکلفیت (ناگزیرپذیری) پیشبینی شده خویش در بند 1 این مایه (ماده) را در روند زمان خردمندانۀ بسر نرساند و یا از انجام آن خود داری نماید، کشورپذیرنده میتواند از شناختن شخص یادشده زیر نام همکار نمایندگی، خود داری ورزد.

ابلاغ رفت و برگشت اعضاء نمایندگی دیپلماتیک

مایه 10 .

بند 1. فرزانه کارهای بیرونی (وزارت امور خارجه) کشورپذیرنده و یا آنچنان فرزانه دیگری که درباره، میتواند همخواهی (توافق) شده باشد، درباره کارهای زیرین آگهی خواهد داد:

زیر بند الف) گمارش اعضاء نمایندگی، سر رسیدن آنان و بازگشت پایانی و یا به پایان رسیدن دوران کاربدوشی های (وظایف) آنان در نمایندگی؛

زیر بند ب) سر رسیدن و برگشت پایانی یک شخصی که، پیوند دارنده با خانواده یک عضو نمایندگی است، درجایی که واقعیت خواستار آن گردد تا یک شخص بگونه یک عضو خانواده یک عضو نمایندگی درآید و یا از آن برآید؛

زیر بند پ) سر رسیدن و برگشت پایانی پیشکاران (خدمتگاران) شخصی که، پیشبرنده کارپیشکاری برای اشخاص گمارنده یادشده زیر بند الف بند 1 همین مایه (ماده) میباشد و همچنین هرگاه خدمتگاران، از پیشۀ کارکردن برای اشخاص دربالا نامبرده شده و قعاً دست بکشند؛

زیر بند د) به کارگماشتن و پایان دادن بکار اشخاص جایی پایدار در کشورپذیرنده بعنوان اعضاء نمایندگی و یا پیشکاران شخصی که، از امتیازات و مصونیت ها (افزونی ها و آرامندگی ها) برخوردارند.

بند 2. سر رسیدن و برگشت پایانی اشخاص نیز باید در هر باری که ممکن باشد، باید پیش از پیش آگاهی داده شود؛

شمار اعضای نمایندگی دیپلماتیک

ماده 11 .

بند 1 . در صورت نبود موافقتنامه (همخواهینامه) ویژه درباره شمار اشخاص نمایندگی، کشور پذیرنده میتواند خواستار آن گردد تا شمار این اشخاص با بذل توجه باوضاع و شرایط کشور پذیرنده و باتوجه کردن به نیازهای نمایندگی مورد نظر، از همان حدودی که خود خردآمیز و متعارف برداشت می کند، تجاوز ننماید .

بند 2 . کشور پذیرنده همچنان میتواند در همان حدود بدون تبعیض (برتری دهی) از پذیرش گروه معینی از کارکنان، خودداری نماید .

بنیاد گذاری دفتری نوی در بیرون از اماکن نمایندگی دیپلماتیک .

ماده 12 .

کشور فرستنده نایبستی پیش از بدست آوردن خوشی (تراضی) روشن کشور پذیرنده، در یک جایی بدون از همان جای باشگاه نمایندگی، دفتر دیگری را بحیث بخشی از نمایندگی، بنیادگذاری نماید .

سرشدن روز کار سرکرده نمایندگی دیپلماتیک .

ماده 13 .

بند 1 . روز بدوش گرفتن انجام وظایف سرکرده نمایندگی در کشور پذیرنده، از همان هنگامی شمرده میشود که، وی باورنامه های خویش را پیش کرده و یا آمدن خویش را همراه با فرستادن رونوشت های آن به نشانی وزارت امور خارجه کشور پذیرنده و یا هر آن وزارتخانه دیگری که، زیر همخواهی (توافق) آن کشور است، با در نظر داشت روش عملی در کشور پذیرنده که، بایستی بگونه یکسانی بکار گرفته شود، ابلاغ مینماید .

بند 2 . شیوه پیشکردن باورنامه ها و یا رونوشت های آنها، با بذل توجه به روز و ساعت رسیدن سرکرده نمایندگی، مشخص و تعیین میگردد .

دسته های سرکردگان نمایندگی دیپلماتیک .

ماده 14 .

بند 1 . سران نمایندگی ها به سه دسته، بگونه زیرین باین نام ها بخش و تقسیم میشوند :

زیر بند الف) سفراء و یا نونس ها و دیگر سران نمایندگی برابر (معادل) بست های (رُتب) آنان که، نزد سروران کشورها، برگماشته میشوند ؛

زیر بند ب) فرستادگان (Envoys)، وزرا (مختار) و اینترنونس ها که، نزد سران کشورها، برگماشته میگردند ؛

زیر بند پ) باوری کارها (شارژد آفر) که، نزد وزرا ی امور خارجه توظیف میگردند ؛

بند 2. بدون از دیدگاه پیشگام شدن در مراسم باریابی (تشریفات) ، هیچگونه فرقی میان سران نمایندگی ها از دیدگاه دسته ها (طبقات) وجود ندارد .

همخواهی (توافق) در مورد دسته های سرکردگان نمایندگی های دیپلماتیک .

مایه 15 .

کشورها در باره دسته سران نمایندگی ها میان خود ، همخواهی (توافق) خواهد کرد .

پیشگامی سرکردگان نمایندگی های دیپلماتیک .

مایه 16 .

بند 1 . پیشگامی (تقدم) دسته های سران نمایندگی ها به ترتیب تاریخ وزمانی که ، بانجام وظایف خویش برابر با مایه 13 ، سر (آغاز) می کنند ، زیر رعایت خواهد بود ؛

بند 2 . آوردن دگرگونی در نوبت پیشکردن باورنامه های یک سرکرده نمایندگی ، هیچگونه دگرگونی در طبقه (دسته) آن ، بدون اثر گذاری به تقدم (پیشگامی) اش ، بمیان نخواهد آورد ؛

بند 3 . این مایه هیچگونه لطمه (سکتگی) به برخی روش های عملی احترام آمیزی که ، مورد پذیرش کشور پذیرنده در ارتباط با پیشگامی نماینده سریر مقدس (کلیسای واتیکان) است ، نخواهد زد .

پیشگامی میان کارمندان نمایندگی های دیپلماتیک .

مایه 17 .

پیشگامی (تقدم) همان اعضای دسته کارمندان نمایندگی دیپلماتیک ، از سوی سرکردگی نمایندگی بوزارت امور خارجه ویا بهر وزارتخانه دیگری که ، توافق شده است ، ابلاغ میگردد .

چگونگی پذیرش سرکردگان نمایندگی های دیپلماتیک .

مایه 18 .

شیوه بجا آوردن پذیرش سران نمایندگی ها در هر کشوری بایستی در هر دسته با برخورد احترام آمیز بگونه یکسان باشد .

نائب السفير ویا باوری کوتاه هنگام .

مایه 19 .

بند 1 . هرگاه کرسی سرکردگی نمایندگی بدون سرکرده برجای بماند ویا سرکرده نمایندگی زمینه انجام وظایف (کاربدوشی های) خویش را نداشته باشد ، یک باوری مؤقت امور بحیث نائب الرئيس بگونه کوتاه هنگام کار ، خواهد کرد .

نام نائب الرئيس از سوی سرکرده نمایندگی و هرگاه وی امکان انجام این کار را نداشته باشد ، این کار از سوی وزارت امور خارجه کشور فرستنده به نشانی وزارت امور خارجه کشور پذیرنده ویا بهر وزارتخانه دیگری که ، توافق شده است ، ابلاغ خواهد گردید ؛

بند 2 . در آن هنگامی که هیچ عضو کارمند دیپلماتیک نمایندگی در کشور پذیرنده حضور نداشته باشد ، کشور فرستنده با بدست آوردن تراضی کشور پذیرنده ، یک عضو کارکن اداری و فنورزی را بحیث باوری کوتاه هنگام برای پیشبرد کارهای اداری متعارف نمایندگی ، نامزد خواهد گردانید .

حق افزایش پرچم ملی و نصب نشان رسمی .

مایه 20 .

نمایندگی و سرکرده آن حق خواهند داشت تا پرچم و نشانه کشور فرستنده را در اماکن نمایندگی ، بشمول زیستجای سرکرده نمایندگی و بر وسایط نقلیه خویش ، مورد بهره گیری قرار دهد .
فراهم سازی آسانی ها از سوی کشور پذیرنده در کار دریافت اماکن .

مایه 21 .

بند 1 . کشور پذیرنده همچنان زمینه آسان (تسهیل) بدست آوردن اماکن مورد نیاز برای نمایندگی کشور فرستنده در قلمرو خویش را برابر با قوانین خویش فراهم گردانیده و در کار میسر ساختن زمینه بدست آوردن آن از راه های دیگری ، همیاری مبذول خواهد داشت ؛

بند 2 . این کار نیز مورد نیاز خواهد بود تا برای نمایندگی در کار آماده ساختن زمینه بدست آوردن زیستجای درخور ، برای اعضاء اش ، یاری خواهد رسانید .

همکاری دریافت اماکن برای نمایندگی های دیپلماتیک .

مایه 22 .

بند 1 . اماکن نمایندگی نقض ناپذیر اند . نمایندگان کشور پذیرنده بدون خوشی (تراضی) سرکرده نمایندگی اجازه درآمدن باین اماکن را ندارند ؛

بند 2. کشور پذیرنده بگونه ویژه وظیفه دارد تا بدرجات شایسته ، از اماکن نمایندگی پاسداری (حمایت) در برابر دستیازیدن (تجاوز) وزیران رسانیدن بعمل آورده ، از تعرض به کار صلح آمیز نمایندگی و یا از آسیب رسانیدن به شأن و گران جایگاه آن، جلوگیری نماید ؛

بند 3. اماکن (جاهای) نمایندگی ، اثاثیه ، دیگر ملکیت های آن و وسایط برد و آورد (نقلیه) نمایندگی در برابر پالیش و بازرسی ، صادره ، توقیف و ضبط مصون میباشند .

بخشودگی از اماکن نمایندگی دیپلماتیک از درآمد پردازی و دیگر پرداخت ها .

مایه 23.

بند 1. کشور فرستنده و سرکرده نمایندگی در برابر پرداختن تمامی گونه های پرداخت ها و درآمد پردازی (مالیات) های ملی ، منطوقی (محلی) و یا شارداری ، همراه با قایل شدن احترام ، از اماکن نمایندگی اعم از اینکه املاک آن و یا بگونه کرائی باشد ، البته جز با رعایت همان پرداخت هایی که در برابر انجام خدمات ویژه مانند کرایه صورت میگیرد ، بخشوده (معاف) خواهد بود .

بند 2. بخشودگی (معافیت های) مالیاتی (درآمد پردازی) یاد شده در این ماده ، دربرگیرنده همان پرداخت ها و درآمد پردازی های قابل پرداخت برابر با قوانین کشور پذیرنده نخواهد شد که ، از اشخاص طرف های قرارداد با دولت فرستنده و یا سرکرده نمایندگی ، گرفته میشود .

نقض ناپذیری نبشتار نگهبانی .

مایه 24 .

نبشتار نگهبانی (آرشیف) و دیگر نبشته های نمایندگی در هر زمان و هر جایی که باشند ، نقض ناپذیراند .

بمیان آوردن آسانی ها در کار نمایندگی .

مایه 25 .

کشور پذیرنده آسانی های پوره برای بکار بستن وظایف (کار بدوشی های) نمایندگی را فراهم گردانید .

آزادی رفت و آمد .

مایه 26 .

جایی که برابر با قوانین و مقرر هنامه ها ، مربوط به حوزه های خاصی میشوند ، شاید درآمد در آنها بانگیزه های امنیت ملی ، ممنوع شناخته شده و یا بگونه خاصی تنظیم گردند . کشور پذیرنده آزادی رفت و آمد ، سیروسفر را برای تمامی اعضاء نمایندگی بگونه آرامش بخش در قلمرو خویش فراهم خواهد گردانید ؛

آزادی برپایی ارتباطات

مایه 27.

بند 1. کشور پذیرنده با اجازه دادن، آزادی برپایی ارتباطات نمایندگی با تمامی بخش های آن را، روی تمامی اهداف رسمی پاسداری خواهد کرد. از نگاه ارتباطات، نمایندگی با حکومت، دیگر نمایندگی ها و قونسولگری های کشور فرستنده در هر کجایی که جابجا باشند به یاری تمامی وسایل مناسب، از آن میان از راه فرستادن پیک دیپلماتیک، گسیل پیام ها با راز و یا با رمز، از آزادی استفاده می کند. مع هذا نمایندگی فقط با تراضی کشور پذیرنده میتواند از دستگاه بی سیم نصب شده فرستنده - گیرنده درمورد بهره گیری بعمل آورد.

بند 2. مکاتیبات رسمی نمایندگی نقص ناپذیر خواهد بود. مکاتیبات رسمی از نگاه معانی، به تمامی مکاتیباتی گفته میشود که، به نمایندگی و کاربدوشی های (وظایف) آن مربوط دانسته میشوند.

بند 3. بسته دیپلماتیک را نباید بازکرد و یا مورد بازداشت قرارداد.

بند 4. بسته های سازنده صندوق دیپلماتیک بایستی دارای نشانی های بیرونی برجسته برای دیدن و گویای درونمایه آن بوده، تنها دربرگیرنده همان اسناد دیپلماتیک و یا اشیاء مورد بهره گیری رسمی باشد.

بند 5. پیک دیپلماتیک که، باید دارای سند رسمی گویای جایگاه وی و شماربسته های جزء صندوق دیپلماتیک باشد، درانجام وظایف خود، از پاسداری کشور پذیرنده برخوردار خواهد بود. شخص پیک بهرهمند از نقص ناپذیری بوده و بهیچ انگیزه مورد هیچ یکی از اشکال گوناگون بازداشت و یا زیر توقیف قرار نخواهد گرفت؛

بند 6. کشور فرستنده و یا نمایندگی میتواند پیک دیپلماتیک تکبار (ad hoc) بفرستد. دراین صورت، برابر با احکام بند 5 این مایه (ماده)، مصونیت های پیشبینی شده در آن، تنها تا هنگامی که، پیک ویژه صندوق دیپلماتیک بدوش داشته خود را بسر منزل مقصود میرساند، ذی اعتبار خواهد بود.

بند 7. صندوق دیپلماتیک را میتوان به فرمانده یک آسمانیمای سوداگری - بازارگانی که برابر با زمان بخشنامه ویژه دریکجای پایین آمدمجاز فرود می آید، سپرد. فرمانده یادشده که پیک دیپلماتیک بشمار نخواهد آمد، باید دارای سند (نیشته) رسمی (سرکاری) گویای شماربسته های سازنده صندوق دیپلماتیک باشد. نمایندگی هم میتواند یکی از اعضاء خود را برای دریافت سراسر است و آزاد صندوق دیپلماتیک از نزد فرمانده آسمانیمایا، بفرستد.

بخشودگی از تأدیه مالیات بر درآمد های نمایندگی دیپلماتیک

مایه 28.

مزد کارها و درآمد های دیگری که از نمایندگی بمنظور انجام وظایف رسمی بدست می آید، از پرداخت تمامی عوارض (پرداخت ها) و مالیات (درآمد پردازی) بخشوده (معاف) میباشد.

مصونیت کارکن دیپلماتیک

مایه 29 .

شخص بحیث یک نماینده دیپلماتیک نقض ناپذیر (درآرامندگی) خواهد بود . وی را نمیتوان زیر بازداشت وتوقیف (نگهداشت) قرارداد . کشورپذیرنده رفتارمحترمانه را که شایسته شأن او است ، خواهد کرد وتامی گام های مورد نیاز را بمنظور پیشگیری از رسیدن هرگونه سکتگی (لطمه) وتجاوزی ، به شخص ، آزادی وکرامت وی ، خواهدبرداشت .

مصونیت جای بودباش ، اسناد – نبشت ها واموال (دارایی) .

مایه 30 .

1. زیستگاه خصوصی کوتاه هنگام یک نماینده دیپلماتیک از نقض ناپذیری (آرامندگی) (inviolability) برخوردار بوده ومانند اماکن نمایندگی مورد پاسداری خواهد بود .
2. نبشته ها ، مکاتیبات وبدون پیشبینی های بند 3 مایه 31 ، دارایی آن همینگونه از نقض ناپذیری (مصونیت) برخوردار خواهد بود .

آرامندگی (مصونیت) از سزادهی .

مایه 31 .

بند 1 . یک نماینده دیپلماتیک از مصونیت (آرامندگی) دربرابر صلاحیت دادرسی سزایی کشور پذیرنده برخمند خواهد بود . وی همچنان دربرابر صلاحیت دادرسی مدنی واداری ، از مصونیت برخوردار خواهدبود ، البته بدون از کارکردهای زیرین :

زیر بند الف) دربرپا کردن دادخواهی واقعی مربوط به دارایی خصوصی نامنقول جابجا دردرون قلمرو کشورپذیرنده ، مگر آنکه آنرا روی احقاق اهداف نمایندگی به نیابت کشور فرستنده در دست بهره گیری خود، داشته باشد .

زیر بند ب) دریک دادخواهی مربوط به ماترکی (بخش کردن مال کس مرده) که ، نماینده دیپلماتیک بحث عملی کننده وصیت ، اداره کننده ،(قیم) ، وارث (حقبر از مرده) ویا موصی له (مال بخشش شده) بعنوان یک شخص خصوصیی ونه به نیابت کشور فرستنده؛

زیر بند پ) دریک دادخواهی (دعوی) مربوط به پیشبرد برخی کارهای حرفوی وسوداگری از سوی نماینده دیپلماتیک در کشور پذیرنده دربیرون از وظایف رسمی اش ؛

بند 2 . یک نماینده دیپلماتیک مکلف (ناگزیر) به گواهی دهش بمانند یک گواهی ، نمی باشد .

بند 3 . هیچگونه از پیمانہ های عملی نمیتوانند درارتباط با نمایندہ دیپلماتیک ، البتہ بدون از آن شمارحالاتی کہ ، درزیربندها (اجزای) « الف » ، « ب » و « پ » بند 1 مایہ حاضر قرار میگیرند اتخاذ ویا بگونه دیگری ودرآنچنان شرایطی کہ ، پیمانہ های متناسب میتوانند شکنندن (نقض) وخلل ناپذیری (مصونیت) شخصی وی ویا زیستگاه کوتاه هنگام آن ، رویدست گرفته شوند .

بند 4 . مصونیت نمایندہ دیپلماتیک دربرابر صلاحیت دادرسی کشور پذیرنده ، وی را از زیر صلاحیت دادرسی کشور فرستنده رهایش (معاف) نمی سازد .

اختیار واپس گرفتن مصونیت (آرامندگی) دیپلماتیک .

مایہ 32 .

بند 1 . آرامندگی (مصونیت) نمایندگان دیپلماتیک دربرابر صلاحیت دادرسی و اشخاص برخمنند شونده از مصونیت پیشبینی شدہ شمارش مایہ 37 ، میتواند از سوی کشور فرستنده واپس گرفته (سلب) شود؛

بند 2 . واپس گرفتن باید همیشه بگونه روشن (صریح) بسر رسانیده شود ؛

بند 3 . برپا کردن دادخواهی مالی از سوی نمایندہ دیپلماتیک ویا شخص برخمنند شونده از مصونیت (آرامندگی) دربرابر صلاحیت دادرسی موافق با شمارش مایہ 37 ، وی را از کار استناد به مصونیت دربرابر صلاحیت دادرسی درارتباط با اقامہ دادخواهی های متقابل کہ ، سرراست بادادخواهی (دعوی) اساسی دارای روابط است ، بی بهره (محروم) میسازد .

بند 4 . گذشتن (انصراف) از مصونیت دربرابر صلاحیت دادرسی با رعایت روند دادرسی مدنی واداری بمعنی دربرگرفتن ضمنی گذشتن (انصراف) از مصونیت بگونه احترام گذاشتن ، دردورہ بکار بستن فیصلہ داددهی کہ ، گذشتن (انصراف) جداگانه را نیاز مند خواهی بود ، نمی باشد .

بخشودگی از پرداخت بیمہ اجتماعی .

مایہ 33 .

بند 1 . برابر با موضوع احکام پیشبینی شدہ بند 3 این مایہ ، یک نمایندہ دیپلماتیک همراه باگذاشتن احترام به همان خدماتی کہ برای کشور فرستنده بسر میرساند ، از پرداخت آرامشپولی (بیمہ) اجتماعی کہ ، ممکن است در کشور پذیرنده بگونه اجباری آن پیشبینی شدہ باشد ، بخشوده (معاف) خواهد بود .

بند 2 . بخشودگی پیشبینی شدہ در بند 1 این مایہ نیز همان پیشکاران خصوصی را کہ ، تنها از سوی یک نمایندہ دیپلماتیک گماشته میشوند ، دربر خواهد گرفت ، مشروط بر اینکه :

زیر بند الف) اینکه آنان کشوروندان ویا باشندہ همیشه در درون کشور پذیرنده نباشد ؛

زیر بند ب) اینکه آنان زیر پوشش پیشبینی های دستورناموی (قانونی) بیمہ اجتماعی قرار نداشته باشند ، آنهم چیزی کہ میتواند در کشور فرستنده ویا کشور سومئی الزامی (ناگزیر آمیز) باشد ؛

بند 3. یک نماینده دیپلماتیک، آن کی اشخاصی را که، بخشودگی آنان در بند 2 این مایه پیشبینی نگر دیده است، مکلفیت هایی برخاسته از مقررات پیشبینی شده مربوط به پرداخت آرامشپولی های اجتماعی را که، در کشور پذیرنده بر کار فرما بکار بسته میشود، بجا (رعایت) نماید.

بند 4. بخشودگی پیشبینی شده در بندهای 1 و 2 این مایه، بحیث یک پیشبندش برای همراه (سهیم) شدن خوشخواهانه (رضاکارانه) نظام آرامش اجتماعی کشور پذیرنده آنچی که بگونه شریک شدن از سوی این کشور اجازه داده شده باشد، نخواهد بود؛

بند 5. احکام پیشبینی شده این شمارش مایه بر موافقتنامه های دوسویه و چندین سوئیة گهینه بسته شده و مربوط به آرامش (تأمین) اجتماعی تأثیری نداشته و از بستن این چنین موافقتنامه هایی در آینده جلوگیری نخواهد کرد.

بخشودگی مالیاتی (درآمدپدازی).

مایه 34.

یک نماینده دیپلماتیک از تمامی پرداخت های درآمد پردازی (مالیاتی شخصی) و یا مالیاتی بسطح ملی، منطوقی و شهرداری در موارد مشخصی بخشودگی داشته، مگر در موارد زیرین:

زیر بند الف) ازدادن درآمد پردازی (مالیات) ناسرراست (نامستقیمی) که، بگونه معمول، بخشی از بهای کالا و یا خدمات را میسازد؛

زیر بند ب) از پرداخت ها و مالیات (درآمد پردازهای) دارایی نامنقول خصوصی که، در قلمرو کشور پذیرنده قرار دارند، جز از همان هایی که بنام کشور فرستنده که بانگاشت بکار بست خواهندگی های (اهداف) نمایندگی در اختیار دارند؛

زیر بند پ) از ماترک (دارای بجامانده مرده) درآمد های حرفوی (پیشه کاری) و یا از ارث که، از سوی کشور پذیرنده با در نظر داشت همان موضوع احکام بند 4 مایه 39، اخذ (گرفته) میشود؛

زیر بند ت) از پرداخت ها و درآمد پردازی های (مالیات) گرفته شده از درآمد های خصوصی که سرچشمه (منشأ) آنها در درون قلمرو کشور پذیرنده قرار داشته و از مالیات همان سرمایه هایی سرمایه گذاری شده در بناگاه های سوداگری واقع در کشور پذیرنده؛

زیر بند ث) از همان پرداخت ها (عوارضی) که، در برابر انجام خدمات ویژه وصول میگردد؛

زیر بند ج) از هزینه های ثبت (نامنویسی) دادرسی و یا رهن (گروی) از پرداخت، نشان و مهر زدن، با قایل شدن احترام به ملکیت ناجایی (نامنقول)، آنچی که با در نظر داشت احکام مایه (ماده) 23.

بخشودگی از کارهای شخصی و عمومی .

مایه 35 .

کشور پذیرنده همچنان نمایندگان دیپلماتیک را از انجام تمامی خدمات شخصی ، تمامی خدمات عمومی (دولتی) و از این چنین گونه هایی ونیز از سپری کردن مکلفیت (ناگزیرپذیری) دوران سربازی ومانند اینگونه کارهای مربوط به مصادره ، سهم گیری در فعالیت های نظامی و برخی شغل های مانند جابجا سازی در جاهای نظامی ، معافیت (بخشودگی) خواهد داشت .

بخشودگی از پرداخت های بندرگاه ها (گمرکات) .

مایه 36 .

بند 1 . کشور پذیرنده برطبق قوانین (دستورنامه ها) ومقررنامه ها (آییننامه ها) ، بدست آوردن ، رواداد و بدرون آوردن اشیاء را آماده گردانیده وازدادن تمامی پرداخت های بندرگاه ها ، مالیات و عوارض (پرداخت های) ذیربط بخشوده داشته ، البته بدون همان عوارضی ویژه نگهداری ،باربری وانجام خدماتی ،بخشودگی مانند اینهای زیرین :

زیر بند الف) اشیای مورد بهره گیری رسمی نمایندگی دیپلماتیک ؛

زیر بند ب) اشیای مورد کاربرد شخصی یک نماینده دیپلماتیک و اعضاء خانواده وی که سازنده بخشی از اعضای خانواده وی اند ، بشمول اشیایی که برای جابجایی (استقرار) آن میباشد ؛

بند 2 . بارشخصی همراه یک نماینده دیپلماتیک دربرابر بسر رسانیدن بازرسی ها بخشوده میباشد ، البته بدون اشیایی که ، دلایل جدی دال برموجودیت جدی آن شمارآشیایی که ، شامل بخشودگی های (معافیت هایی) پیشبینی شده بند 1 این ماده نیست در دست باشد ، یا بدرون آورد (درون آورد) و صدور (بیرون آورد) چنین اشیایی توسط قانون ویا مقررنامه ها ممنوع پیشبینی شده ویا اینکه مشمول مقررنامه های قرنطین (آزمونزیستگاه) کشور پذیرنده قرار نداشته ودراین چنین حالتی ، بازرسی تنها با حضور داشت (بودن) نماینده دیپلماتیک ویا نماینده با صلاحیت وی ، صورت گرفته میتواند .

برخورداری دیگر کسان از امتیازات (افزونی های) دیپلماتیک .

مایه 37 .

بند 1 . وابستگان خانوادگی یک نماینده دیپلماتیک که ، بخشی های از خانواده او را میسازند ، هرگاه آنان از شمار کشوروندان کشور پذیرنده نباشند ،برابر با مایه های 29-36 ، بگونه ویژه ، از امتیازات ومصونیت ها (افزونی ها و آرامدگی ها) برخوردار خواهند شد ؛

بند 2. کارکنان اداری و فنورزی نمایندگی و همچنان وابستگان خانوادگی آنان که، بخشی های از خانواده ها آنان را میسازند، هرگاه از شمار کشوروندان (اتباع) ویا زیست کننده پایدار کشور پذیرنده نباشند، بگونه ویژه از امتیازات و مصونیت های پیشبینی شده درمابه های 25-29، بهره مند خواهند شد، البته بدون داشتن مصونیت در برابر صلاحیت های مدنی و اداری کشورپذیرنده بگونه ویژه پیشبینی شده در بند 1 مایه (ماده) 31 که، دربرگیرنده کارهای بیرون از وظایف آنان، نخواهد شد. کسان یاد شده همچنان از امتیازات پیشبینی شده بند 1 ماده 36 در مورد همان اشیاپی که، برای جابجایی (استقرار) نخستین بار وارد می کنند، برخوردار خواهند گشت.

بند 3. اعضای مربوط به دسته پیشکاران (مستخدمان) نمایندگی که، بحیث کشوروندان و زیست کننده پایدار کشور پذیرنده نباشند، از مصونیت با رعایت احترام به همان کارهایی که، در روال وظایف خویش بانجام میرسانند و از بخشودگی (معافیت) پرداخت ها، مالیات از همان کارمزدی که میگیرند و از بخشودگی پیشبینی شده ماده 33، برخوردار خواهند گشت.

بند 4. پیشکاران (مستخدمان) شخصی اعضای نمایندگی، هرگاه کشوروندان ویا زیست کننده جایی وپایدار در کشور پذیرنده نباشند، از دادن پرداخت ها، مالیات و کارمزدی که در برابر انجام وظایف خویش مطابق با گمارش خود بدست می آورند، معاف (بخشوده) خواهند بود. بهره مند شدن آنان از امتیازات و مصونیت ها، تنها در همان چوکاتی که، مورد پذیرش کشور پذیرنده باشد، خواهد بود. اما کشور پذیرنده بایستی صلاحیت خود را بالای این کسان بگونه بکار به بندد که بگونه نامتناسبی بازدارنده انجام وظایف نمایندگی نگردد.

امتیازات بیرون از اختیار کشور فرستنده.

مایه 38.

بند 1. اگرچی کشور پذیرنده بگونه استثنائی میتواند امتیازات و مصونیت های فزون تری را اعطاء نماید، ولی هرگاه یک نماینده دیپلماتیک که، کشوروند ویا زیست کننده همیشگی در کشور پذیرنده نباشد، تنها از مصونیت و حرمت در برابر صلاحیت آن کشور با در نظر داشت همان کارکردهای رسمی که بمنظور بسر رساندن وظایف خویش بانجام میرساند، برخوردار میگردد؛

بند 2. دیگر اعضای کارکنان نمایندگان و همان پیشکاران شخصی ای که، کشوروندان ویا زیست کنندگان همیشگی در کشور پذیرنده باشند، تنها به همان اندازه از امتیازات (افزونی ها) و آرامندگی ها (مصونیت ها) برخوردار میگردد که، کشور پذیرنده آنها را پذیرا می شمارد. اما کشور پذیرنده بایست صلاحیت خود را بر این کسان به شیوه بکار به بندد که، بدون موجب، ابزار بندش انجام وظایف نمایندگی ها نگرند.

سرشدن و پایان یافتن امتیازات دیپلماتیک

مایه 39 .

بند 1 . هر آن کسی که ، سزاوار بر خمد شدن از امتیازات و مصونیت ها (افزونی ها و آرامندگی ها) از همان هنگام رسیدن بدرون قلمرو کشور پذیرنده برای در دست گرفتن کرسی خویش ، از این امتیازات و مصونیت ها میگردد و هرگاه پیش از این در درون قلمرو آن کشور باشد ، برخوردار از همان دمی شمرده میشود که ، برگزیدن وی بوزارت (فرز انخانه) امور خارجه و یا به هر آن وزارتخانه دیگری که ، مورد توافق قرار گرفته است ، آگاهی داده شده است ؛

بند 2 . آن هنگامی که ، وظایف یک شخص بهر همد شونده از امتیازات و مصونیت ها پایان مییابد ، برخوردار شدن بگونه معمول از همان هنگام بیرون شدن از قلمرو کشور پذیرنده و یا در درازای یک زمان خرد آمیز مناسبی که ، برای بسر رسانیدن این مقصد (خواسته) نیاز است ، برای وی داده شده و پس از آن پایان مییابد . بهر همد شدن از این امتیازات و مصونیت ها ، حتی در صورت بمیان آمدن منازعات مسلحانه (میان کشورهای فرستنده و پذیرنده شخص دیپلمات) تا هنگام پایان یافتن این زمان خرد آمیز ، ادامه خواهد داشت . همچنان این مصونیت در ارتباط با همان اعمالی که ، شخص گونه برخوردار شونده بمنظور انجام وظایف محوله خود بحیث عضو نمایندگی بسر رسانیده است ، پابرجا و پایدار آمیز خواهد ماند .

بند 3 . هرگاه یک عضو نمایندگی بمیرد (فوت نماید) ، اعضای خانواده وی الی به پایان رسیدن زمان بایسته (مناسبی) که ، برای بیرون شدن از قلمرو کشور پذیرنده نیاز است ، از امتیازات و مصونیت هایی مانند زمان های پیشین ، برخوردار خواهند بود .

بند 4 . هرگاه یک عضو نمایندگی که ، کشور وند کشور پذیرنده و یا جایی همیشگی این کشور نباشد بمیرد و یا در صورت مردن یکی از بستگان وی که ، اعضای خانواده وی هستند ، کشور پذیرنده بیرون کردن امول شخص مرده را ، البته بدون همان دارایی هایی که ، در این کشور بدست آمده ، ولی در هنگام مردن اش ممنوع الصدور باشد ، اجازه میدهد . مالیات از همان اموال منقول ارثی که موجودیت آنها در کشور پذیرنده تنها به دلیل حضور شخص مرده در آنجا بحیث عضو نمایندگی و یا یکی از اعضای خانواده وی بوده ، بدست آمده و باشند ، گرفته نمی شود ؛

مکفیت های (ناگزیر پذیری) های کشور سومی .

مایه 40 .

بند 1 . هرگاه یک نماینده دیپلماتیک انگاشت رفتن بجای انجام وظیفه اش و یا بازگشت از راه قلمرو کشور سومی که ، در هنگام نیاز از آن کشور ، راهنما گذرگاه صادر میدارد ، گذرنماید و یا در آن کشور حضور دارد ، کشور سومی وی را در برابر تعرض نقض ناپذیر داشته و تمامی مصونیت هایی را که برای گذر و یا بازگشت خود اش نیاز دارد ، فراهم خواهد گردانید .

مانند همین مقررات از سوی کشور سومی در مورد اعضای خانواده وی که ، از امتیازات و مصونیت های مورد انگاشت برخوردار بوده و همراه با نماینده دیپلماتیک و یا بگونه جداگانه برای یکجا شدن با وی برای بازگشت به کشور خود شان روانه می شوند ، بکار گرفته خواهند شد .

بند 2 . کشور های سومی همانند با آنچی که در بند یکم این ماده پیشبینی گردیده است ، نبایستی گذرکردن کارکنان اداری ، فنورزی ، یا پیشکاران (مستخدمان) نمایندگی و اعضای خانواده های آنان را از قلمرو های خویش ، رو به رو به بازدارندگی سازند .

بند 3 . کشور های سومی در ارتباط با مکاتبات رسمی و دیگر وسایل ارتباط رسمی ، از آن میان ، پیام های دارای راز (code) و یا رمز (cipher) را که ، از قلمرو های آنها گذر داده میشوند ، همانگونه آزادی و نگرهبانی را ارزانی (مبذول) خواهند داشت که ، کشور پذیرنده به همین گونه ، در این باره رعایت میدارد . همچنان آنها نسبت به پیک های دیپلماتیک که ، برای آنان تضمین دادن راهنما های گذر ، مانند راهنما های مورد نیاز را ، اعطاء خواهند کرد و نیز برای بسته های پستی دیپلماتیک گذرگونه همان زمینه های نقض ناپذیری و حمایتی را که ، کشور پذیرنده مکلف بر رعایت آنها است ، فراهم خواهند ساخت .

بند 4 . مکلفیت های کشور های سومی برابر با بند های 1 ، 2 ، و 3 همین مایه ، در پیوند با آن شمار اشخاصی که ، در این بند ها یاد آوری گردیده اند و نیز همان وسایل ارتباط رسمی و بسته های پستی دیپلماتیکی که ، بدلیل بمیان آمدن رخداد های بیرون از توان سروساماندهی (force majeure) در قلمرو کشور سومی قرار دارند ، با بیسته بکارگیری خواهد بود .

مکلفیت های اعضاء نمایندگی دیپلماتیک .

مایه 41 .

بند 1 . تمامی کسان برخمند شونده از افزونی ها و آرامندگی (امتیازات و مصونیت) ها ، بدون آنکه به امتیازات و مصونیت های آنان زیانی برسد ، وظیفه دارند تا قوانین (دستورنامه ها) و مقررهنما های کشور پذیرنده را رعایت بدارند . آنان همچنان وظیفه دارند تا از کار مداخله (دست اندازی) در کارهای درون کشوری آن ، خودداری ورزند ؛

بند 2 . تمامی کارهای رسمی (سرکاری) در داشتن میانه با کشور پذیرنده که ، از سوی کشور فرستنده بدوش نمایندگی گذاشته شده است ، بایستی از طریق ویا سرراست از سوی فرزانه کارهای بیرونی (وزارت امور خارجه) ویا وزارتخانه دیگری که زیر همخواهی (توافق) قرار گرفته است ، بسر رسانیده شود .

بند 3 . اماکن (جاهای) نمایندگی نباید بگونه مورد بهره گیری قرار گیرند که ، با وظایف نمایندگی پیشبینی شده در کنوانسیون حاضر ، یا با قواعد عام حقوق بین الملل عمومی ویا با موافقتنامه های ویژه نافذ میان کشورهای پذیرنده و فرستنده ، در ناسازگاری قرار گیرند .

دست نیازیدن به کارهای سود آور شخصی .

. مایه 42 .

یک نماینده دیپلماتیک در کشور پذیرنده به کارهای حرفوی و یا سوداگری بمقصد (برای) بدست آوردن سود شخصی دست نخواهد یازید .

پایان یافتن دوران کار نماینده دیپلماتیک .

. مایه 43 .

کار بدوشی های (وظایف) یک نماینده دیپلماتیک در این موارد زیرین به پایان میرسند :

زیر بند الف) هنگامی که ، کشور فرستنده برای کشور پذیرنده درباره پایان یافتن وظایف (کار بدوشی های) نماینده دیپلماتیک با فرستادن یادداشتی ، آگاهی دهد ؛

زیر بند ب) هنگامی که ، برابر با بند 2 مایه 9 ، کشور پذیرنده برای کشور فرستنده آگاهی بدهد که ، آن کشور از کار برسمیت شناختن بیش از این نماینده دیپلماتیک ، بحیث عضو (یک اندام) نمایندگی خودداری می کند .

ایجاد آسانی در بازگشت دیپلمات ها و تمامی کارکنان .

. مایه 44 .

کشور پذیرنده حتی در هنگام بمیان آمدن برخوردارهای مسلحانه باید آسانی های مورد نیاز را بگونه ای فراهم آورد تا اینکه کسان بهره مند شونده از امتیازات و مصونیت ها ، البته بدون کشوروندان خود اش و نیز برای افراد خانواده های آنان ، بدون توجه کردن به تابعیت شان در نخستین هنگام ها ، بتوانند از قلمرو این کشور بیرون گردند .

کشور یاد شده بویژه در هنگام نیازمندی بایستی وسایط برد و آورد برای بردن خود آنان و داشته های ایشان ، در دسترس آنان بگذارد .

بریدن و ایستادن کار در نمایندگی دیپلماتیک .

. مایه 45 .

هرگاه روابط میان دو کشور بریده شود و یا یک نمایندگی کارکنان اش بگونه همیشهگی و کوتاه هنگام فراخوانده شوند :

زیر بند الف) کشور پذیرنده می باید در صورت بمیان آمدن برخوردار مسلحانه ، اماکن (جاهای) نمایندگی و همچنان دارایی ها و نبشتار نگهبانی (آرشیف) آنرا محترم شمرده و نیز نگهداری (حمایت) نماید ؛

زیر بند ب) کشور فرستنده میتواند پاسداری از جاها (اماکن) نمایندگی را یکجا با دارایی ها و نگهبانی نبشته های موجود در آنرا برای کشور سومی ای که ،مورد پذیرش کشور پذیرنده باشد ، بسپارد .

زیر بند ج) کشور فرستنده میتواند پاسداری از منافع خود و کشوروندان خویش را برای کشور سومی ای که، مورد پذیرش کشور پذیرنده باشد ، بسپارد .

پاسداری از منافع کشور سومی .

مایه 46 .

یک کشور فرستنده با بدست آوردن پیش از پیش خوشی (رضایت) کشور پذیرنده و بنا بدرخواست کشور سومی ای که ، در کشور پسان یادشده نمایندگیئی ندارد ، میتواند بگونه کوتاه هنگام پاسداری از سودمندی های (منافع) کشور سومی و کشوروندان آنرا بدوش گیرد .

برتری (تبعیض) ندادن در کار بست حقوقنامه (ساماننامه).

مایه 47 .

بند 1 . برابر با احکام پیشبینی شده حقوقنامه حاضر ، کشور پذیرنده میان کشورها ، برتری (تبعیضی) بمیان نخواهد آورد .

بند 2 . ولی در این موارد زیرین ، نگرش تبعیض(برتری) جایی نخواهد داشت :

زیر بند الف) جایی که کشور پذیرنده یکی از احکام کنوانسیون حاضر را باین انگیزش که کشور فرستنده در پیوند با نمایندگی آن ، در کاربرد این احکام محدودیت بمیان آورده است ، بگونه محدود آن عملی سازد ؛

زیر بند ب) جایی که ، بنا بر عرف ویا موافقتنامه ، کشورها در رفتارهای خویش زمینه های بیشینه بهتری نسبت به آنچه که درخواست های احکام حقوقنامه حاضر پیشبینی گردیده اند ، یکی برای دیگری فراهم سازند .

نشان دست کردن حقوقنامه .

مایه 48 .

حقوقنامه حاضر برای نشان دست کردن (امضاء) تمامی کشورهای اعضای سازمان ملل متحد ویا هرآنی برای نمایندگی های اختصاصی ویا طرفین متعاهدین بنیادنامه دادگاه جهانی دادگری سازمان ملل متحد ویا هرآن برای دولتی دیگری که ، از سوی مجمع عمومی سازمان ملل متحد (گردهمآیی همگانی سازمان کشورهای همپوند) به انگاشت قرارگرفتن بحیث طرف این حقوقنامه بگونه زیرین از راه التحاق (پیوستن) درخور، خوانده (دعوت) شده است ، باز میباشد :

تا روز 31 اکتوبر سال 1961 م در وزارت امور خارجه فدرال کشور اطریش وپس از آن تا روز 31 مارچ سال 1962 م در شهر نیویارک جایگاه دفاتر اصلی سازمان ملل متحد .

به امانت سپاریدن مصدقنامه ها به سردبیر .

مایه 49 .

حقوقنامه حاضر بحیث موضوع مورد تصویب بازگشاد گذاشته میشود . مصدقنامه ها همراه سردبیر سازمان ملل متحد بگونه امانت (سپارش) سپاریده میشود ؛

پیوستش به حقوقنامه .

مایه 50 .

حقوقنامه حاضر برای التحاق (پیوستن) هر آن کشوری که ، به بخشی یکی از چهار دسته بندی مربوط یاد شده در مایه 48 باشد ، بازگذاشته خواهد شد . مصدقنامه التحاق بگونه امانت همراه سردبیر سازمان ملل متحد خواهد بود .

روز سرشدن نیروی و ادارش حقوقنامه .

مایه 51 .

بند 1. کنوانسیون حاضر با گذشت سی روز ، اعتبار پس از سپارش بیست و دومین مصدقنامه تصویب ویا التحاق برای سردبیر سازمان ملل متحد ، نیروی و ادارکننده (انفاذ و اجرائی را) پیدا خواهد کرد

بند 2. . برای هر آن کشوری تصویب کننده ویا ملحق کننده باین کنوانسیون درسی مین روز پس از سپارش بیست و دومین مصدقنامه تصویب ویا التحاق (پیوستش) ، از روز سپاریدن ساماننامه های درستدانی ویا پیوستش برای هرکشوری نافذ (دارای نیروی و ادارش) شمرده خواهد شد .

آگاهیهی به طرفین متعاهدین

مایه 52 .

سردبیر سازمان ملل متحد ، تمامی کشورهای وابسته به هر یکی از این چهار دسته بندی یاد شده در ماده 48 را چنین آگاهی خواهد داد :

زیر بند الف) درباره نشاندست ساختن (امضاء) این کنوانسیون و سپارش ساماننامه های تصویب (درستدانی) ویا التحاق برای امانت برابر با مایه های 48 ، 49 و 50 ؛

زیر بند ب) درباره همان تاریخی که ، حقوقنامه حاضر برابر بامایه (ماده) 51 جاری (نافذ) میشود .

ارزش درونمایه های اصلی در پنج زبان جهان .

مایه 53 .

درونمایه های پایوی (اصلی) این حقوقنامه به زبان های همچو اینگلیسی ، ایسپانوی ، چینایی ، روسی و فرانسوی آن دارای ارزش برابر میباشند که، برای سردبیر سازمان ملل متحد به امانت (سپارش) سپرده خواهد شد و وی رونوشت های باورآفرید برابر با رو برداشت پایوی آنرا برای تمامی کشور های وابسته به هر یکی از دسته بندی های چهارگانه نامبرده شده در مایه 48، گسیل خواهد داشت.

پیوستنامه اختیاری (خوشپسندانه) کنوانسیون وینا درباره روابط دیپلماتیک در پیوند با بدست آوردن کشوروندی .

Vienna Convention on Diplomatic Relations optional protocol Concerning Acquisition of Nationality .

کشورهای طرفین متعاهدین پیوستنامه حاضر و کنوانسیون وینا درباره روابط دیپلماتیک با بذل توجه به (حقوقنامه) مصوب کنفرانس وینا از 2 مارچ تا 14 اپریل سال 1961 م از سوی سازمان ملل متحد ؛

با تصریح آرزو مندی های خویش در جهت بنیاد گذاری قواعدی میان شان در ارتباط با بدست آوردن کشوروندی توسط اعضای نمایندگی های دیپلماتیک آنها مبنی بر کسب تابعیت از سوی اعضای نمایندگی های دیپلماتیک آنها و اعضای تشکیل دهنده خانواده های آنان بگونه زیرین به همنوایی (توافق) رسیدند :

خواهنگی (هدف) .

مایه 1 .

از نگاه اهداف (خواهنگی های) این پیوستنامه ، عبارت « اعضاء نمایندگی » به همان معنی (اند) که در زیر بند (ب) مایه 1 کنوانسیون ، بمعنی « سرکرده نمایندگی و اعضای کارمندان نمایندگی » خواهد بود .

بکار گرفته نشدن قانون کشوروندی ، کشور پذیرنده .

مایه 2 .

آن اعضای نمایندگی که بحیث کشوروندان کشور پذیرنده نیستند و آن اعضای خانواده های آنان که ، از شمار وابستگان خانواده های آنان هستند ، تنها با بکار افتادن قوانین کشور پذیرنده ، تابعیت این کشور را بدست نخواهند آورد .

باز بودن برای نشاندست کردن .

مایه 3 .

پیوستنامه حاضر بمنظور نشاندست کردن (امضاء) برای تمامی کشورهایایی که ، خواهان شدن بحیث طرفین متعاهدین کنوانسیون باشند ، بگونه زیرین : تاروز 31 اکتوبر سال 1961 م در فرزینخانه (وزارتخانه) کارهای خارجه فدرال کشور اتریش و سپس تا 31 مارچ سال 1962 م در دفاتر مرکزی سازمان ملل متحد جابجا در نیویارک ، باز خواهد بود .

تصویب و امانتدار (سیا رتشار) پیوستنامه

مایه 4 .

این پیوستنامه بایستی مورد تصویب قرار گیرد . مصدقنامه های تصویب به همراه سردبیر سازمان ملل متحد به امانت سپاریده ، خواهد شد .

باز بودن برای پیوستش .

مایه 5 .

پیوستنامه حاضر برای پیوستش (التحاق) تمامی کشورهای که، میخواهند بحیث طرفین متعاهدین این حقوقنامه باشند ، باز خواهد بود . مصدقنامه های پیوستش به همراه سردبیر سازمان ملل متحد بگونه امانت سپاریده خواهد شد .

روز اجرائی شدن .

مایه 6 .

بند 1 . پیوستنامه حاضر عیناً در همان روز بمانند کنوانسیون ویا در روز سی و دوم ، در پی تاریخ به امانت سپاریدن مصدقنامه تصویب و پیوستش (التحاق) به همراه سردبیر سازمان ملل متحد ، آنهم هر کدام روزی که، اخیر تر باشد ، جاری (نافذ) خواهد شد ؛

بند 2 . برای هر آن کشور تصویب کننده ویا پیوست شده باین پیوستنامه ، پس از اجرائی شدن آن برابر با بند 1 این شماره مایه (ماده) ، پیوستنامه پس از سی روز بعد از سپاریدن مصدقنامه تصویب ویا پیوستش از سوی چنین کشوری به امانت، اجرائی خواهد شد .

آگاهیدهی از سوی سردبیر .

مایه 7 .

سردبیر سازمان ملل متحد تمامی همان کشورهای را که ممکن است تا بحیث طرفین متعاهدین حقوقنامه عرض وجود نمایند ، درباره موارد زیرین آگاهی خواهد داد:

زیر بند الف) درباره امضاء های (نشاندست های) شده این پیوستنامه و درباره مصدقنامه های تصویب ویا التحاق برابر با مایه های 3 ، 4 و 5 به امانت ؛

زیر بند ب) درباره روزی که پیوستنامه حاضر ، برابر با مایه 5 ، اجرائی خواهد شد .

ارزش پیوستنامه به پنج زبان.

مابیه 8 .

درونمایه های پایوی (اصلی) پیوستنامه موجود بزبان های همچون ایسپانوی ، اینگلیسی ، چینایی ، روسی و فرانسوی آن ، دارای نیروی برابر بوده و به همراه سردبیر سازمان ملل که ، وی نیز رونوشت های باور آفرید در پیوند با آنها را برای تمامی کشورها ، بادر نظر داشت مابیه 3 خواهد فرستاد ، به سپارش (امانت) ، سپرده خواهد شد ؛

بگونه گواهی ها ، هر یکی از نشاندست کنندگان در پایان بحیث جایگاهداران ذی اختار حکومت مربوط خود داشتند ، پیوستنامه حاضر را نشاندست (امضاء) کردند .

این کار در وینا روز هجدهم اپریل یک هزار و نه صد شصت و یکم سال ، بسر رسانیده شد .

پیوستنامه اختیاری (خوشپسندانه) در پیوند با فرونشاندن ناگزیر آمیز استیزه های (اختلافات برخاسته) از کنوانسیون وینا درباره روابط دیپلماتیک .

Vienna Convention on Diplomatic Relations optional protocol Concerning the Compulsory settlement of Disputes!

کشورهای طرفین متعاهدین پیوستنامه حاضر و حقوقنامه وینا درباره روابط دیپلماتیک ، پس از این بابل توجه باین «کنوانسیون» مصوب در روزهای 2 مارچ تا 14 اپریل سال 1961 م در کنفرانس سازمان ملل متحد در وینا ؛

با بیان آرزوی شان در جهت دستیازیدن به تمامی ابزارهای مربوط به آنها با احترام گذاشتن باینکه هیچگونه اختلافی برخاسته از تفسیر ویا بکار بست کنوانسیون بیرون از صلاحیت اجباری دادگاه بین المللی دادرسی بوده نمیتواند ، مگر اینکه برخی از گونه نماهای حل و فصل مورد توافق پیشتر از پیش ، از سوی طرفین متعاهدین در یک چهارچوب دوران معقول قرار گرفته باشند ، داشتند در موارد زیرین به توافق رسیدند:

خاستگاه اختلاف

مایه 1 .

ستیزه های « اختلافات » برخاسته از تفسیر (گفتخواهی) ویا بکار بست این کنوانسیون داخلی در محدوده صلاحیت دادرسی اجباری دادگاه بین المللی دادرسی قرار داشته و هر طرف اختلاف که ، بحیث طرف متعاهد پیوستنامه حاضر است ، میتواند مطابقاً ، دادخواست خویش را به پیشگاه دادگاه پیش نماید .

مایه 2 .

طرفین میتوانند توافق نمایند که در محدوده یک دوران دوماهه ، پس از آنکه یک طرف دیدگاه های خود را به طرف دیگر درباره موجودیت یک اختلاف ابلاغ کرد ، آن اختلاف را در دادگاه بین المللی دادرسی نه ، بلکه در یک دادرسانگاه (تریبونال) داوری برپا دارند .

مایه 3 .

بند 1 . در چهارچوب همان دوران زمانی دوماه ، طرفین میتوانند درباره پذیرش یک روند آشتی (مصالحه) ، پیش از دستیازیدن به دادگاه بین المللی دادرسی ، همنوا (توافق) کنند .

بند 2 . کمیسیون مصالحه در محدوده 5 ماه پس از تعیین خویش ، دیدگاه های مشورتی را پیشکرد مینماید . هرگاه دیدگاه مشورتی آن کمیسیون از سوی طرفین در ارتباط با اختلاف در محدوده دوماه ، پس از آگاه شدن آنها ، مورد پذیرش قرار نگرفت ، هر طرف میتواند اختلاف را به کمک پیشکرد یک دادخواست به پیشگاه دادگاه ، برپا دارد .

مأیه 4 .

کشورهای طرفین کنوانسیون وپیوستنامه اختیاری مربوط به کسب تابعیت وپیوستنامه حاضر درهرزمانی میتوانند اعلام بدارند که ، آنها کاربرد احکام پیوستنامه حاضر در ارتباط با اختلاف برخاسته از تفسیر ویا بکار بست پیوستنامه اختیاری (خوشخواست) مربوط به کسب کشوروندی را نیز قابل گسترش کاربردی دانسته ومانند انتشار یک اعلامیه ، این مطلب به آگاهی سردبیر سازمان ملل متحد ، رسانیده خواهد شد .

مأیه 5 .

پیوستنامه موجود برای تمامی کشورهای طرفین متعاهدین کنوانسیون ، برای نشاندست کردن بگونه زیرین :
تاتاریخ 31 اکتوبر سال 1961 م درفرزینخانه (وزارتخانه) امور خارجه فدرال اطریش وسپس تا تاریخ (روز) 31 مارچ سال 1962 م دردفتر مرکزی سازمان ملل متحد، جابجا در نیویارک باز میباشد .

مأیه 6 .

پیوستنامه موجود خواستار تصویب - تصدیق است . مصدقنامه های تصویب - تصدیق به همراه سردبیر سازمان ملل متحد برای نگاهداری به سپارش (امانت) گذاشته خواهد شد .

مأیه 7 .

پیوستنامه حاضر برای پیوستش (التحاق) تمامی کشورهایایی که ، بحیث طرفین کنوانسیون هستند ، بازگشاد خواهد بود . مصدقنامه های پیوستش نزد سردبیر سازمان ملل متحد برای نگاهداری سپاریده (امانت) گذاشته میشود .

مأیه 8 .

بند 1 . پیوستنامه موجود به همان روزی که حقوقنامه ویا پس از گذشت سی روز ، آنهم پس از سپارش همان پایانترین دومین مصدقنامه تصویب - تصدیق ویا پیوستش به پیوستنامه به همراه سردبیر سازمان ملل متحد (سازمان کشورها همپیوند) سپرده میشود ، اجرائی نافذ (دارای نیروی وادارکننده) خواهد شد .

بند 2 . برای هرآن کشوری که ، پیوستنامه حاضر را پس از انفاذ (اجرائی شدن) آن ، تصدیق ویا پیوستش برابر با بند 1 همین مایه مینماید ، پیوستنامه با گذشت روز 30 ام پس از سپردن مصدقنامه تصویب - تصدیق ویا پیوستش به نگهدار سپاریده (به امانتدار) از سوی هرکشوری ، دارای نیروی وادارش (نافذ - اجرائی) خواهد شد .

مأیه 9 .

سردبیر سازمان کشورهای همپیوند (سازمان ملل متحد) ، برای تمامی کشورهایایی که، میتوانند بحیث طرفین متعاهدین حقوقنامه شوند ، درباره چنین آگاهی خواهد داد :

زیر بند الف) درباره شمار نشاندهست های (امضاءهای) انجام شده پیوستنامه حاضر و مصدقنامه های تصدیق ویا التحاق سپرده شده به نگهداری سپاریده (به امانتداری) برابر با مأیه های 5،6،7 ؛
زیر بند ب) درباره روزی که ، پیوستنامه حاضر، برابر با مأیه 8 اجرائی (نافذ) خواهدشد .

مأیه 10 .

درونمایه های پایوی (اصلی) پیوستنامه دمدست (حاضر) که ، بزبان های ایسپانوی ، اینگلیسی ، چینایی ، روسی و فرانسوی دارای ارزش برابر بوده و به همراه سردبیر سازمان مردمان همسوی (سازمان ملل متحد) که، وی روبرداشت های تصدیق شده مربوط را برای تمامی کشورهای با بنیاد دانستن ماده 5 ، بحیث نگهدار سپاریده (به امانت) سپرده خواهدشد ؛

بگونه گواهی ها ، هر یکی از نشاندهست کنندگان در پایان بحیث جایگاهداران با اختیار حکومت مربوط خود داشتند ، پیوستنامه حاضر را نشاندهست (امضاء) کردند .

این کار دروینا در روز هجدهم اپریل یکهزار و نه صد و شصت یکم سال ، بسر رسانیده شد .